

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24568.

Alfred Koharovich
(Rio de Janeiro, Brazylja).

Kl. 47 a, 11.

47a¹, 39/29

Zabezpieczenie nakrętki.

Zgłoszono 5 czerwca 1935 r.

Udzielono 18 lutego 1937 r.

Pierwszeństwo: 8 czerwca 1934 r. (Wielka Brytanja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest zabezpieczenie nakrętki przed odkręcaniem się, które polega na tem, że pod nakrętkę zakłada się sprężystą podkładkę z otworem, zaopatrzonym w występy względnie zęby w postaci wycinków koła, odgięte w taki sposób, że zostaje z nich utworzony stożek. Pomiedzy temi wystęпами podkładka zaopatrzona jest jeszcze w inne krótsze od nich języczki, a nakrętka na powierzchni spodniej, skierowanej ku podkładce, posiada średnicowy rowek. Podczas gdy dłuższe występy zaciskają sworzeń śruby, krótsze języczki zabezpieczają nakrętkę od samoczynnego odkręcania się pod wpływem wstrząsów.

Zabezpieczenie według wynalazku nadaje się do wszelkich połączeń śrubowych,

podlegających drganiom, a w szczególności do łączenia szyn kolejowych, do części silników i tym podobnych celów.

Przedmiot wynalazku uwidoczniony jest na rysunku w postaci przykładu wykonania. Fig. 1 przedstawia śrubę z przekrojoną nakrętką i podkładką; fig. 2 — przekrój nakrętki i podkładki wzdłuż rowka nakrętki; fig. 3 — widok nakrętki od spodu; fig. 4 — widok perspektywiczny nakrętki; fig. 5 — widok zgóry podkładki i fig. 6 — widok perspektywiczny podkładki.

Na śrubę 1 nasadzona jest nakrętka 2, pod którą założona jest podkładka 3 ze środkowym otworem, którego brzegi zaopatrzone są w wycięcia, które wytwarzają skierowane do wewnątrz zęby, tak odgię-

te, iż tworzą stożek, którego wierzchołek zagłębia się w wydrążeniu 7 nakrętki 2. Przy dociąganiu nakrętki stożek ten zostaje spłaszczony przez nacisk krawędzi wydrążenia 7 nakrętki 2, wskutek czego końce zębów 4 zbliżają się do środka, zaciskając ze wszystkich stron gwint śruby 1. Po między występami 4 podkładka 3 posiada krótsze od nich języczki 5, a nakrętka 2 jest zaopatrzona w średnicowy rowek 6, w który zachodzą końce pary przeciwległych języczków 5 wówczas, gdy dłuższe zęby 4 już przylegają do śruby 1. Te krótsze języczki 5 nie pozwalają na dalszy obrót nakrętki względem podkładki 3 i zmuszają podkładkę 3 do obrotu wraz z dociąganą nakrętką 2, co wywołuje dalsze mocniejsze zakleszczenie dłuższych zębów 4 podkładki 3 na gwincie oraz głębsze wnikanie krótszych języczków 5 do średnicowego rowka 6 nakrętki 2. Końce krótszych języczków 5, wchodzące do rowka 6 nakrętki 2, uniemożliwiają samoczynny odwrotny obrót nakrętki 2, dzięki czemu nakrętka 2 jest zabezpieczona przed samoczynnem odkręcaniem się pod wpływem wstrząśnięć. Do odkręcenia nakrętki trzeba użyć znacz-

nej siły, aby najpierw obrócić nakrętkę 2 wraz z podkładką 3 i spowodować wysunięcie się krótszych języczków 5 z poprzecznego rowka 6 nakrętki, co umożliwia swobodne dalsze odkręcenie nakrętki 2 przy nieruchomej już w dalszym ciągu podkładce 3.

Zastrzeżenie patentowe.

Zabezpieczenie nakrętki zapomocą podkładki z zębami, utworzonemi na wewnętrznym obwodzie podkładki zapomocą nacinania tego obwodu, znamienne tem, że zęby te (4) są odgięte w stożek i pomiędzy niemi mieszczą się również odgięte w tym samym kierunku języczki (5), krótsze od wymienionych zębów (4), nakrętka (2) zaś zaopatrzona jest w średnicowy rowek (6), w który wchodzi języczki (5), sprzęgając nakrętkę (2) z podkładką (3).

Alfred Koharovich.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

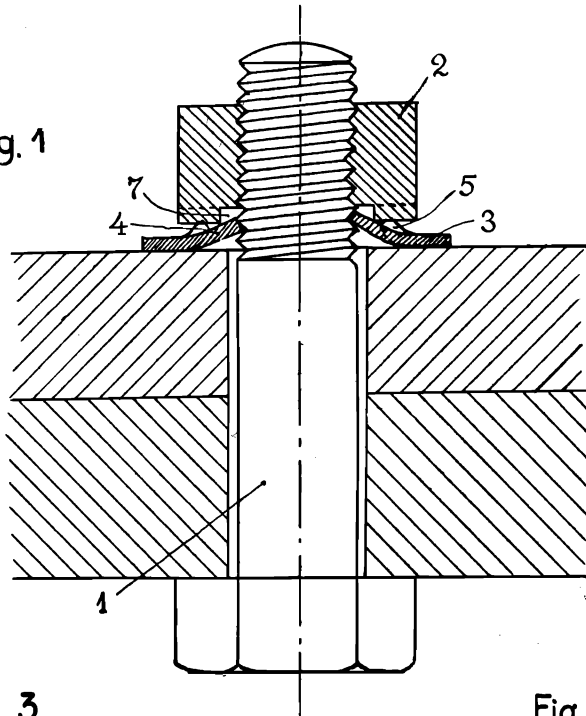

Fig. 3

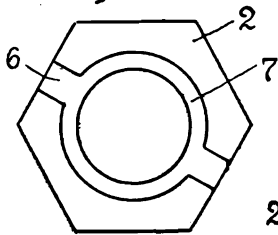

Fig. 4

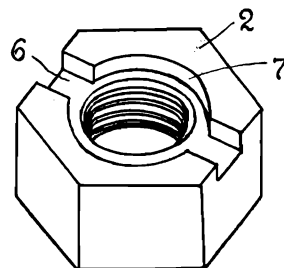

Fig. 2

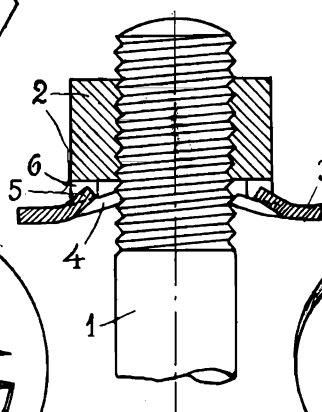

Fig. 5

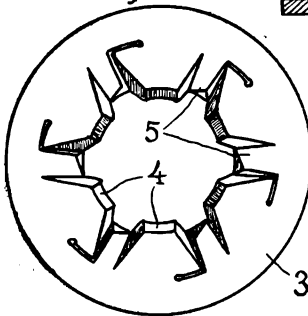

Fig. 6

